

Skade andre Steder. Lader os vel erindre, at den høitærede Minister har sagt: det er ikke Tilfældet, ogsaa dette Brev kunne I faae at see. Endsskjøndt man dog maa indrømme, at der er visse Dele af Regjeringens Correspondance, som den ikke engang er berettiget end sig selv forpligtet til at lægge frem, saa har Ministeren dog sagt: jeg vil lægge det frem for Dem, men lade det trykke kan jeg ikke. Hermed mener jeg, at al Tale derom maa være falden bort, og Ingen som helst er berettiget til angaaende denne Sag at rette nogen Anse mod noget Menneſte for Andet, end hvad der staaer i de os forelagte Aktstykker, medmindre han møder med senere erhvervede og aldeles factiske Beviser i Haanden; ellers fører han efter min Mening letfærdig Tale, hvis han ikke gjør Noget, der er værre. Jeg skal endnu blot fremsføre nogle ganske enkelte Bemærkninger angaaende den Motivering, hvortil Udvalgets Fleertal er kommen; thi jeg synes ikke, at den nogensteds er rigtig. Den deler sig, som bekjendt, i fire Stykker, hvoraf der i det første erklæres, at om end det, at Reservecfondens Tilgodehavende hos Totalkassebeholdningen er forbleven indeſtaaende i samme, som ſteet er, er formelt rigtigt, saa er dog Principet i Loven krænkede ved den Transaction, som er gjort af Underregisministeren — det maa nu vistnok være en Feiltagelse fra Udvalgets Conſcipiſts Side; Udvalget kan neppe have meent det, men det staaer der. — Det hedder nemlig: „om end den nominelt opførte Rente af 4 pCt. ſkulde antyde den nævnte Lovgivnings Tyldbestigjorelse, ſkjønnes ikke beſtomindre, i Virkeligheden dens Principer krænkede“ — og det paa to Maader — „ikke blot i Retning af Midlernes Forrentning, men ogsaa i Retning af deres Beſtyrelſe.“ Det troer jeg nu, det ærede Thing bør lægge sig paa Sinde, at den første af disse Udtalelſer ikke er rigtig, ja, den forekommer mig meget uformuſtig; thi en Forrentning kan ikke være formel rigtig, naar Principet i Loven ſamtidigt er krænkede. Her er jo Tale om Penge; men man kan dog ikke tage Pengenes Form og Indhold fra hinanden. Enten blive de betalte eller ikke; blive de betalte, da er baade Principet og Formen opretholdte; og blive de ikke betalte, da kan hverken Formen

eller Principet kaldes opretholdt; thi ſaa ere begge to krænkede. En Sag, der ſoges gennemført med ſaadanne Argumenter, kan ingen Berettigelse have. Hvad nu det Andet angaaer, om Midlernes Beſtyrelſe, da kan det ikke betyde Andet, end at Underregisministeren har givet Pengene ud af Hænderne paa ſig. Det er imidlertid tilſtræffeligt indbegaaet tidligere; dog ſkal jeg bemærke, at naar A laaner til B 10,000 Rb.; ſaa kan han fordrø dem tilbagebetalte paa den Maade og til den Tid, ſom er beſtemt i Contracten; men han har ikke mindſte Ret til at ſige, hvorledes Pengene ſkulde anvendes i den Tid, der ligger mellem det Dieblit, da B modtager Laanet, og den Termin, hvor han ſkal tilbagebetale det; det har A ſom ſagt ingen Ret til. Men derfor giver dog ikke den, der laaner ſine Penge ud til en Anden, Myndigheden over dem ud af ſin Haand, fordi han i et viſt Tidsrum giver en Anden Ret til at bruge dem til de Dimebs Opnaaeſe, ſom han har ſat ſig. — Det andet Stykke handler om, at Reſervecfondens Capitaler ere anvendte i Diemeb, der ikke have nogen Berettigelse i Reſervecfondens Natur og Henſigt. Hvad nu denne Natur og Henſigt angaaer, da er der ikke fremkommet Skygge af Beviis for, at der i Loven om Reſervecfonden indeholdes ſaadanne Beſtemmelſer, at deri ſkulde være nedlagt noget Forbud mod at anvende Reſervecfondens Midler paa den Maade, ſom er ſteet her. Jeg vil indrømme, at den er ſaare uheldig, men mener dog, at man ikke i den nævnte Lov kan finde noget Forbud derimod. Hvad nu angaaer Nyttens af Midlernes Anvendelſe, da hører jeg til dem, ſom aldeles ere imod Overbanen; jeg har talt og ſtemt mod den paa ethvert Punkt; men jeg ſiger nu, at om endog den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts Iſte Valgkreds (Wintther) paaftaaer, at det vilde være en Inſinuation at ſige, at det er Hovedſtemmet for Flere af dem, ſom have drevet dette Forſlag frem: Overbane eller ikke Overbane, og er det ikke det, der fremkalder Modſtanden mod Ministerens Fremgangsmaade, ſaa er det dog det, der ligger paa Bunden og ſom bevæger ſig i mange Kredſe, vil jeg ſpørge, hvad det ellers ſkulde være, i det Dieblit man ſiger, at dette Fore-